

DESCĂTUȘAT E L JAMES

Traducere din limba engleză de
Oana Dușmănescu

/EROSOP

TREI

Editori:
Silviu Dragomir
Vasile Dem. Zamfirescu

Director editorial:
Magdalena Mărculescu

Redactare:
Andreea Tudorică

Design copertă: © 2021 Sourcebooks
Erika Mitchell și Brittany Vibbert / @Sourcebooks

Foto copertă: ©Erika Mitchell
Foto copertă (inimioare): Andrew Melzer/ @Sourcebooks

Director Producție:
Cristian Claudiu Căban

DTP:
Gabriela Anghel

Corectură:
Andreea-Lavinia Dădărlat
Dana Anghelescu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
JAMES, E.L.

Descătușat / E. L. James ; trad. din lb. engleză de Oana
Dușmănescu. - București : Editura Trei, 2022
ISBN 978-606-40-1264-7

I. Dușmănescu, Oana (trad.)

821.111

Titlul original: Freed
Autor: E L James

Copyright © Copyright © 2012, 2021 by Fifty Shades Ltd

Copyright © Editura Trei, 2022
pentru prezenta ediție

O.P. 16, Ghișeu 1, C.P. 0490, București
Tel.: +4 021 300 60 90; Fax: +4 0372 25 20 20
E-mail: comenzi@edituratrei.ro

www.edituratrei.ro

Duminică, 19 iunie 2011

Stăm relaxați și fericiți după ce am făcut sex, sub lampioanele roz de hârtie, florile de câmp și luminile feerice care sclipesc pe grindă. O țin strâns pe Anastasia în brațe cât mi se mai domolește răsuflarea. Stă întinsă peste mine, cu obrazul lipit de pieptul meu și cu mâna deasupra inimii mele, care a luat-o la goană. Întunericul a dispărut, alungat de talismanul meu care prinde vise... de logodnica mea. Iubirea mea. Lumina mea.

Oare aş putea fi mai fericit decât sunt acum?

Îmi întipăresc scena în memorie: hangarul pentru bărci, ritmul calmant al valurilor care se izbesc de mal, florile, luminile. Închid ochii și memorez atingerea acestei femei din brațele mele, greutatea ei peste trupul meu, mișcările spatelui când respiră încet, picioarele împletite cu ale mele. Parfumul părului ei îmi umple nările, netezindu-mi toate asperitățile și cicatricile. Aceasta este fericirea mea. Dr. Flynn ar fi mândru. Această femeie frumoasă a consimțit să fie a mea. În toate sensurile. Din nou.

— Putem să ne căsătorim mâine? îi șoptesc la ureche.

— Hmm.

Sunetul se răsfrânge cu un mic ecou pe pielea mea.

— Asta înseamnă da?

— Hmm.

— Înseamnă nu?

— Hmm.

Zâmbesc. E epuizată.

— Domnișoară Steele, ești cumva confuză?

Îi iau zâmbetul drept răspuns și explodez bucuros într-un hohot de râs. O strâng în brațe și o sărut pe păr.

— Atunci mâine, în Vegas.

Își înalță capul, cu ochii pe jumătate închiși în lumina blândă a lampionelor — pare somnoroasă, dar mulțumită.

— Nu cred că părinții mei ar fi prea bucuroși.

Își lasă privirea în jos, iar eu îmi trec vârfurile degetelor peste spatelul ei dezgolit, bucurându-mă de căldura pielii transpirate.

— Tu ce-ți dorești, Anastasia? Vegas? O nuntă mare cu toate aranjamentele? Spune-mi.

— Nu mare. Doar prietenii și familia.

— OK. Unde?

Ridică din umeri, iar eu îmi dau seama că nu s-a gândit la asta.

— Am putea s-o ținem aici? întreb.

— Acasă la părinții tăi? Nu s-ar supăra?

Izbucnesc în râs. Grace ar leșina de bucurie.

— Mama ar fi în al nouălea cer.

— OK, aici. Sunt sigură că părinții mei ar prefera asta.

Și eu la fel.

În sfârșit suntem de acord cu ceva. Nu ne certăm.

Este o premieră?

O mângâi ușor pe părul puțin ciufulit după partida de amor pasional.

— Deci am stabilit unde, acum să stabilim când.

— Cred că ar trebui s-o întrebi pe mama ta.

— Hmm. Cred că poate aranja într-o lună. Te doresc prea tare ca să aștept mai mult.

— Christian, dar mă ai deja. Mă ai de ceva vreme. Dar OK, o lună să fie.

Mă sărută cu tandrețe pe piept și mă bucur că întunericul nu iese la suprafață. Prezența ei îl ține la distanță.

— Hai să ne întoarcem. Nu vreau să ne întrerupă Mia, așa cum a făcut atunci.

Ana râde.

— A, da. A fost cât pe ce. Prima mea partidă de sex de pedeapsă.

Își trece degetele peste obrazul meu, iar eu mă rostogolesc odată cu ea, lipind-o cu spatelul de covorul gros de pe podea.

— Nu-mi reaminti. Nu a fost unul dintre momentele mele de glorie. Zâmbește timid, amuzată și cu o strălucire în ochi.

— A fost OK, dacă vine vorba de partide de sex de pedeapsă. Și mi-am recâștigat chiloții.

— Așa e. Meritai.

Chicotesc când îmi aduc aminte, o sărut iute și mă ridic.

— Vino, pune-ți chiloții pe tine și hai să mergem la ce a mai rămas din petrecerea asta.

ÎI ÎNCHID FERMOARUL rochiei de culoarea smaraldului și îi pe-trec sacoul meu peste umeri.

— Gata?

Urcăm treptele hangarului ținându-ne de mâini. Se oprește și se uită la refugiul nostru plin de flori de parcă *vrea* să păstreze în minte acest aranjament.

— Ce facem cu toate luminile și florile astea?

— E OK. Florarul se întoarce mâine să dezassembleze umbrarul. A făcut treabă bună. Și florile vor ajunge la un cămin de bătrâni din apropiere.

Mă strânge de mână.

— Ești un om bun, Christian Grey.

Sper că sunt destul de bun pentru tine.

FAMILIA MEA E ÎN living, abuzând de aparatul de karaoke. Kate și Mia dansează și cântă „We Are Family“ în fața publicului, adică a părinților mei. Cred că toți s-au cam pilit. Elliot e trântit pe canapea, sorbind din bere și fredonând în șoaptă.

Kate o observă pe Ana și-i face semn să vină la microfon.

— Doamne! chițăie Mia, uitând de cântec. Uitați-vă la diamantul ăsta!

O prinde pe Ana de mână și fluieră.

— Christian Grey, ai comis-o.

Ana zâmbește sfios, în timp ce Kate și mama se strâng în jurul ei ca să studieze inelul, scoțând tot felul de sunete de admirație. Iar eu simt că nu-mi mai încap în piele.

Da. Îi place. Tuturor le place.

Te-ai descurcat de minune, Grey.

— Christian, pot să vorbesc ceva cu tine? întrebă Carrick rîdîndu-se în picioare, cu o mutră sumbră.

Acum?

Mă privește fix, foarte hotărât. Îmi face semn să ies din încăpere.

— Ăăă. Desigur.

Mă uit la Grace, dar ea îmi evită cu bună știință privirea.

Oare i-a spus despre Elena?

La naiba. Sper că nu.

Îl urmez în biroul său, iar el închide ușa în urma lui.

— Mama ta mi-a spus tot, spune el, fără nicio introducere.

Mă uit la ceas — e 12:28. E prea târziu pentru această discuție... în toate sensurile posibile.

— Tată, sunt obosit...

— Nu. Nu mai ai voie să eviți această discuție.

Are un ton dur și mijește ochii, privindu-mă peste rama ochelarilor. E furios. Foarte furios.

— Tată...

— Taci, fiule. Acum trebuie să ascuți.

Se așază pe marginea biroului, își ia ochelarii și începe să-i șteargă cu o batistă pe care o scoate din buzunar. Stând așa în fața lui, mă simt ca la 14 ani, după ce am fost din nou exmatriculat. Resemnat, inspir profund și, oftând cât pot de zgomotos, îmi pun mâinile în șold și aștept asediul.

— Ar fi prea puțin să-ți spun că sunt dezamăgit. Ceea ce a făcut Elena este o infracțiune...

— Tată...

— Nu, Christian. Nu ai dreptul să vorbești acum.

Se uită urât la mine.

— Merită să fie închisă.

Tată!

Face o pauză și-și pune ochelarii la loc.

— Dar cred că tu ești cea mai mare dezamăgire. De câte ori plecai de-acasă mințeau că te duci să înveți la niște prieteni — cu care nu te întâlneai niciodată. În schimb, ți-o trăgeai cu femeia aceea.

Doamne!

— Cum să mai cred ceva din tot ceea ce ne-ai spus vreodată? continuă el.

Ah, pentru numele lui Dumnezeu. Asta e o reacție total exagerată.

— Acum pot vorbi?

— Nu. Nu poți. Desigur, e vina mea. Credeam că ți-am oferit un model de moralitate. Iar acum mă întreb dacă te-am învățat vreodată ceva valoros.

— Îți pui o întrebare retorică?

Mă ignoră.

— Era femeie măritată, iar tu nu ai avut niciun respect față de lucrul acesta. Și în scurt timp te vei căsători și tu...

— Asta nu are nicio legătură cu Anastasia!

— Să nu îndrăznești să ți pi la mine, spune el, cu atâta venin înăbușit în glas, încât amuțesc imediat.

Nu cred că l-am văzut vreodată atât de mânios. E de-a dreptul șocant.

— Ba are toate legăturile din lume. Ești pe punctul de a-ți asuma o imensă responsabilitate față de o tânără.

Coboară ușor tonul.

— E o surpriză pentru noi toți. Și mă bucur pentru tine. Dar aici vorbim despre cât de sfântă este căsătoria. Și dacă nu ai respect pentru asta, nu ai de ce să te însori.

— Tată...

— Și dacă ții la aceste jurăminte sfinte după cum susții, ar trebui să iei în considerare un contract prenuptial.

Poftim? Ridic mâinile ca să-l opresc. A mers prea departe. Sunt om în toată firea, pentru numele lui Dumnezeu.

— N-o amesteca pe Ana în discuția asta. Nu vânează averi.

— Nu despre ea e vorba.

Se ridică în picioare și vine spre mine.

— Ci despre tine. Trebuie să fii la nivelul responsabilităților tale. Să devii un om corect, în care poți avea încredere. Să fii un soț bun!

— Pentru numele lui Dumnezeu, tată, aveam 15 ani! strig în timp ce stăm față în față, cu nasurile apropiate, aruncându-ne flăcări din priviri.

De ce reacționează atât de urât la vestea asta? Știu că am fost dintotdeauna o mare dezamăgire pentru el, dar nu mi-a spus-o niciodată atât de deschis.

Închide ochii și se ciupește de nas. Îmi dau seama că, atunci când sunt stresat, fac la fel. Am luat obiceiul ăsta de la el, dar, în cazul meu, așchia a sărit tare departe de copac.

— Ai dreptate. Erai un copil vulnerabil. Dar refuzi să vezi că a greșit și e clar că nu vezi asta pentru că ați continuat prietenia și te-ai și asociat cu ea în afaceri. Amândoi ne-ați mințit în toți acești ani. Și asta doare cel mai mult.

Coboară glasul.

— Era prietena mamei tale. Am considerat-o o prietenă bună. Dar este taman opusul. *Vei tăia* orice legătură financiară cu ea.

Du-te dracului, Carrick.

Aș vrea să-i spun că Elena a fost un lucru bun în viața mea și că n-aș fi continuat colaborarea cu ea dacă aș fi crezut altceva. Dar știu că nu va avea urechi pentru asta. Nu voia să asculte când aveam 14 ani și mă chinuiam cu școala și se pare că nu vrea să asculte nici acum.

— Ai terminat?

Cuvintele lui şuieră amar printre dinţii încleşaţi.

— Gândeşte-te la ceea ce ți-am spus.

Mă răsucesc pe călcăie, intenţionând să plec. Am auzit destule.

— Gândeşte-te la contractul prenuptial. Te va salva de multă suferinţă în viitor.

Îl ignor, ies din biroul lui şi trântesc uşa.

Naiba să-l ia!

Grace e pe coridor.

— De ce i-ai spus? mă răstesc la ea, dar Carrick e în spatele meu, așa că mama nu-mi răspunde.

Îi aruncă tatei o privire glacială.

Mă duc s-o iau pe Ana. Mergem acasă.

Sunt de-a dreptul turbat. Mă îndrept spre locul de unde se aud mirolăieli și-i găesc pe Elliot și pe Ana la microfon, ucigând melodia „Ain't No Mountain High Enough“. Dacă n-aș fi atât de furios, aș izbucni în râs. Schelălăitul afon al lui Elliot nu poate fi catalogat drept cântat. În plus, acoperă vocea drăgălașă a Anei. Din fericire, melodia e pe sfârșite, așa că sunt scutit de ce a fost mai rău.

— Cred că Marvin Gaye și Tammi Terrell se răsucesc în mormânt, spun sec când se isprăvește.

— Eu credeam că e o interpretare destul de bună.

Elliot se înclină teatral spre Mia și Kate, care râd și aplaudă cu entuziasm exagerat. Categorical, toți sunt pe ulei. Ana chicotește, roșie la față și e adorabilă.

— Mergem acasă, îi spun.

Rămâne surprinsă.

— I-am spus mamei tale că rămânem aici.

— Așa i-ai spus? Acum?

— Da. Ne-a adus haine de schimb de la etaj. De-abia așteptam să dorm în camera ta.

— Dragule, speram din totul sufletul să rămâneți aici.

E o rugămintă din partea mamei, care stă în prag, cu Carrick în spatele ei.

— Kate și Elliot rămân și ei. Îmi place să am toți puii sub același acoperiș.

Se întinde și mă prinde de mână.

— Și am crezut că te-am pierdut săptămâna aceasta.

Mă stăpânesc și mormăi o înjurătură printre dinți. Frații mei par total nepăsători la drama care se desfășoară chiar sub ochii lor. Mă aștept la acest grad de nepăsare din partea lui Elliot, dar nu și din a Miei.

— Rămâi, fiule. Te rog.

Tata mă privește fix în ochi și pare sincer. Ca și cum nu tocmai mi-ar fi spus că sunt o mare și eternă dezamăgire.

Din nou.

Îl ignor și-i răspund mamei.

— OK.

Dar numai pentru că Ana mă imploră din priviri. Și știu că, dacă plec în starea în care mă aflu acum, voi strica toată ziua asta care a fost minunată.

Ana mă cuprinde în brațe.

— Mulțumesc, șoptește.

Îi zâmbesc și norul negru de deasupra capului meu începe să se dezintegreze.

— Haide, tată.

Mia îi pune microfonul în mână și-l trage în fața ecranului.

— Ultimul cântec! spune ea.

— Hai în pat.

Nu e o rugămintă pentru Ana. Mi-a ajuns de familia asta a mea pentru o singură seară. Ana încuviințează și mă prinde de mână.

— Noapte bună tuturor. Mulțumim pentru petrecere, mamă.

Grace mă îmbrățișează.

— Știi bine că te iubim. Îți dorim tot binele din lume. Mă bucur de veștile pe care ni le-ai dat. Și mă bucur că sunteți aici.

— Da, mamă. Îți mulțumesc.

O sărut repede pe obraz.

— Suntem obosiți. Ne ducem la culcare. Noapte bună.

— Noapte bună, Ana. Mulțumim, spune ea, îmbrățișând-o.

O trag pe Ana de mână ca să plecăm mai repede în timp ce Mia pune „Wild Thing“ ca să cânte Carrick.

Acesta e un lucru pe care nu vreau să-l văd.

APRIND LUMINA, închid ușa camerei mele și o trag pe Ana în brațe. Îi caut căldura și încerc să-mi scot din minte cuvintele usturătoare ale lui Carrick.

— Hei, ești OK? murmură ea. Te-ai bosumflat.

— Sunt doar furios pe tata. Dar nu e nimic nou. Încă mă tratează de parcă aș fi adolescent.

Ana mă îmbrățișează și mai tare.

— Tatăl tău te iubește.

— Ei bine, în seara asta e foarte dezamăgit de mine. Din nou. Dar nu vreau să vorbesc acum despre asta.

O sărut pe creștetul capului, iar ea își înalță fața către mine, privindu-mă cu atenție, compasiune și înțelegere în ochii ei sclipitori. Știu că niciunul dintre noi nu vrea să deschidă subiectul Elena... *Doamna Robinson*.

Mă gândesc la ce s-a întâmplat în seara asta, mai devreme, când Grace, cu toată gloria ei răzbunătoare, a dat-o pe Elena afară din casă. Mă întreb ce ar fi spus mama dacă m-ar fi prins cu o fată la mine în cameră pe când eram un adolescent. Brusc, mă las cuprins de același fior plin de energie adolescentină pe care l-am simțit când m-am furișat aici cu Ana weekendul trecut, în timpul balului mascat.

— E o fată la mine în cameră, spun rânjind.

— Și ce ai de gând să faci cu ea?

Ana zâmbeste seducător.

— Hmm. Toate lucrurile pe care voiam să le fac cu fetele când eram adolescent.

Dar nu puteam. Pentru că nu suportam să fiu atins.

— Doar dacă nu ești prea obosită.

O mângâi ușor pe obraz.

— Christian. Sunt epuizată. Dar și emoționată.

Ah, iubito. O sărut și îmi pare rău.

— Poate că ar trebui să dormim. A fost o zi grea. Haide. Te ajut să te bagi la culcare. Întoarce-te.

Ea se supune, iar eu îi desfac fermoarul rochiei.

ÎN TIMP CE LOGODNICA MEA DOARME lângă mine, îi trimit lui Taylor un mesaj și-l rog să ne aducă un schimb de haine, mâine dimineață, de la Escala. Mă cuibăresc apoi lângă Ana și îi admir profilul, minunându-mă că a adormit deja... și că a acceptat să fie a mea.

Voi fi vreodată suficient de bun pentru ea?

Am stofă de soț?

Tata pare să se îndoiască de asta.

Oftez și mă întind pe spate, holbându-mă la tavan.

Îi voi dovedi că se înșală.

Întotdeauna a fost sever cu mine. Mai sever decât cu Elliot sau Mia. *Nenorocitul*. Știe că-s soi rău. Îmi răsună în minte din nou tirada de mai devreme, apoi, într-un final, adorm și eu.

Brațele sus, Christian. Tati are o expresie serioasă. Ne învață să ne scufundăm în piscină. *Așa, bravo. Acum îndoiaie degetele de la picioare peste marginea piscinei. Bravo. Arcuiește-ți spatele. Așa. Acum împinge*. Cad. Și tot cad. Și tot cad. Pleosc. În apa rece și cristalină. În întinderea aceea albastră. Calmă. Liniștită. Dar aripioarele de înot mă împing din nou la suprafață, la aer. Și-l caut din priviri pe tati. *Uită-te, tati, uită-te*. Dar Elliot sare pe el. Și amândoi cad la pământ. Tati îl gâdilă pe Elliot. Elliot râde. Și râde. Și râde. Și tati îi pupă burtica. Tati nu-mi face și mie așa. Mie nu-mi place. Sunt în apă. Vreau să fiu acolo, sus. Cu ei. Cu tati. Și acum stau cocoțat într-un copac. Mă uit la tati și la Mia. Ea chițâie de bucurie când el o gâdilă. Iar tati râde. Iar ea se zbate, se eliberează și sare pe el. El o aruncă și o prinde. Iar eu stau singur în copac. Îi privesc. Îmi doresc să fiu cu ei. E un mioros frumos în aer. A mere.

— Bună dimineața, domnule Grey, șoptește Ana când deschid ochii.

Soarele dimineții sclipește intrând prin ferestre, iar eu sunt încolăcit peste trupul ei ca o viță de vie. Acel nod greu al dorului de casă și al suferinței — trezit la viață cu siguranța de acel vis — dispare la vederea ei. Sunt fascinat și excitat și întregul meu trup se trezește ca s-o întâmpine.

— Bună dimineața, domnișoară Steele.

E incredibil de sexy, deși e îmbrăcată în tricoul Miei pe care scrie I ♥ Paris. Îmi cuprinde fața, și mă privește cu ochi scânteietori, are părul ciufulit și lucios în lumina dimineții. Își trece un deget peste bărbia mea, gâdilându-mi barba de-abia crescută.

— Te priveam cum dormi.

— Serios?

— Și mă uitam și la splendidul meu inel de logodnă.

Își întinde mâna și mișcă degetele. Diamantul captează lumina și aruncă mici curcubeie peste vechile mele afișe de pe pereți, cu filme și kickboxing.

— Uuh! face ea. E un semn.

Un semn bun, Grey. Să sperăm.

— N-o să-l scot niciodată.

— Perfect!

Mă mișc în așa fel încât mă urc peste ea.

— De cât timp mă privești?

Îmi frec nasul de nasul ei și-mi lipesc buzele de ale sale.

— O, nu.

Mă împinge de umeri și pentru moment sunt chiar dezamăgit, însă apoi mă rostogolește pe spate și se urcă deasupra mea. Se ridică, își scoate rapid tricoul și-l aruncă pe jos.

— Mă gândeam să-ți dau trezirea.

— Da?

Și eu, și penisul meu ne bucurăm.

Înainte să mă pierd în atingerile ei, Ana se apleacă și mă sărută tandru pe piept. Părul i se revarsă peste amândoi, formând un fel de baldachin castaniu. Își ridică spre mine ochii de un albastru strălucitor.

— Începând de aici.

Mă sărută din nou. Inspir profund.

— Apoi mă mut mai jos.

Își trece limba peste pieptul meu.

Da.

Întunericul rămâne mut, subjugat de zeița de deasupra mea sau de libidoul meu ridicat. Nu știu exact de care.

— Ai un gust foarte bun, domnule Grey, spune ea, și îi simt respirația pe piele.

— Mă bucur să aud asta, spun cu un glas răgușit.

Ana mă linge și mă mușcă ușor, iar sânii ei îmi ating abdomenul.

Ah!

O dată, de două ori, de trei ori.

— Ana!

O prind de genunchi în timp ce respirația mi se iuțește și o strâng. Dar ea se zbate deasupra abdomenului meu, așa că-i dau drumul. Se ridică, iar eu sunt dornic și nerăbdător. Cred că e gata să mă primească. E gata.

Și eu sunt gata.

La naiba, sunt foarte pregătit.

Dar ea coboară, sărutându-mi abdomenul. Își strecoară limba în buricul meu, apoi coboară și mai mult. Mă mai sărută o dată și simt o mușcătură ușoară prin tot penisul.

— Ah!

— Aici erai, șoptește și se uită lacomă la scula mea dornică de nebunii.

Apoi ridică privirea spre mine zâmbind șmecherește.

Încet, privindu-mă în ochi, îmi ia penisul în gură.

Sfinte Iisuse Hristoase!

Capul i se ridică și îi coboară, evitând să mă atingă cu dinții și de fiecare dată scula mea îi intră și mai adânc în gură. Îi dau părul la o parte ca să mă bucur nestânjenit de priveliștea viitoarei mele neveste care are buzele în jurul penisului meu. Îmi încordez fesele, îmi ridic șoldurile, căutând s-o pătrund mai adânc. Iar ea îmi întâmpină penisul strângându-și buzele în jurul său.

Mai tare.

Și mai tare.

Ah. Ana. Ce zeiță ești.

Ea stabilește ritmul. Și, închizând ochii, îmi înfig mâna în părul ei.

Știe să facă asta atât de bine.

— Da, șuiet printre dinți și mă pierd în mișcările desăvârșite ale gurii sale frumoase.

O să-mi dau drumul.

Brusc, se oprește.

La naiba. Nu! Deschid ochii și o văd cum se mișcă deasupra mea, apoi se lasă ușor penetrată de penisul meu care mai are puțin și explodează. Gem de plăcere, bucurându-mă de fiecare centimetru prețios care o savurează. Părul i se revarsă peste sânii dezgoliți și eu îi mângâi pe rând, trecându-mi degetele mari peste sfârcurile întărite, iar și iar.

Scoate un geamăt prelung, lipindu-și sânii de palmele mele.

Ah, iubito.

Apoi se apleacă, sărutându-mă. Limba ei îmi invadează gura, iar eu gust și savurez aroma mea sărată de pe buzele ei dulci.

Ana.

Îmi așez mâinile pe șoldurile ei. O dau la o parte, apoi o împing, pătrunzându-o.

Ea țipă, prinzându-mă de încheieturi.

O fac din nou.

Și din nou.

— Christian, șoptește ea spre tavan, ca o rugăciune tăcută.

Intră în ritm și ne mișcăm împreună.

În același timp. Ca o singură ființă. Până când se dezlanțuie, luându-mă cu ea și provocându-mi orgasmul.

ÎI CIUFULESC PĂRUL și îmi plimb degetele pe spatele ei.

Femeia aceasta îmi taie respirația.

Încă o descopăr. Ana la putere. Ana luând inițiativa. Îmi place.

— Asta e ideea mea despre o slujbă reușită de duminică, șoptesc.

— Christian!

Mă privește dezaprobator, cu ochi mari. Izbucnesc în râs.

Oare va dispărea asta? S-o șochez pe domnișoara Steele?

O îmbrățișez cu putere și ne rostogolim, urcându-mă peste ea.

— Bună dimineața, domnișoară Steele. E mereu o plăcere să mă trezesc alături de tine.

Îmi mângâie obrazul.

— Și eu alături de tine, domnule Grey.

Are un glas blând.

— Trebuie să ne trezim? Îmi place aici, în camera ta.

— Nu trebuie.

Mă uit la ceasul meu de pe noptieră. E 9:15.

— Părinții mei vor fi la slujbă, spun, dându-mă într-o parte.

— Nu știam că se duc la biserică.

Mă strâmb.

— Da. Se duc. Catolici.

— Și tu te duci?

— Nu, Anastasia.

Dumnezeu și cu mine am luat-o pe drumuri diferite cu mult timp în urmă.

— Dar tu? o întreb, amintindu-mi că Welch nu a găsit nimic referitor la religie în timpul investigațiilor sale.

Clatină din cap.

— Nu. Părinții mei nu sunt credincioși. Dar aș vrea să merg azi la biserică. Trebuie să mulțumesc... cuiva pentru că te-ai întors viu după accidentul de elicopter.

Oftez, închipuindu-mi un fulger care mă transformă în cenușă dacă intru în lăcașul sfânt al unei biserici, dar, de dragul ei, o să merg.

— OK, să vedem cum facem.

O sărut rapid.

— Hai să facem duș împreună.

LÂNGĂ UȘA CAMEREI MELE e o mică geantă de voiaj din piele — Taylor ne-a adus haine curate. Iau geanta și închid ușa. Ana e înfășurată într-un prosop și picăturile de apă îi lucesc pe umeri. Se uită la tăblița mea de plută și privirea întârzie asupra fotografiei cu târfa drogată. Își întoarce capul spre mine, cu ditai mirarea întipărită pe chipul ei frumos... cu o întrebare la care nu vreau să răspund.

— Încă o ai, spune ea.

Da. Încă am fotografia. Și ce dacă?

Întrebarea ei plutește în aer, iar ochii ei devin și mai luminoși în lumina dimineții, absorbindu-mă, implorându-mă să spun ceva. Însă nu pot. Nu vreau să-mi amintesc de asta. Preț de o clipă, îmi aduc aminte de lovitura pe care am simțit-o când Carrick mi-a dat fotografia, cu mulți ani în urmă.

La naiba. Nu te mai gândi, Grey.

— Taylor ne-a adus haine de schimb, șoptesc și arunc geanta pe pat. Urmează o tăcere imposibil de lungă, apoi răspunde:

— OK.

Se duce spre pat și deschide geanta.

AM MÂNCAT EXTREM DE MULT. Părinții mei s-au întors de la slujbă și mama a pregătit micul ei dejun tradițional: un platou delicios, primejdios pentru inimă, cu bacon, cârnați, cartofi, ouă și briose englezești. Grace e cam tăcută și bănuiesc că e mahmură.

L-am evitat pe tata toată dimineața.

Nu l-am iertat pentru aseară.

Ana, Elliot și Kate dezbat aprins — despre bacon, în special — și se tot invită una pe alta să ia ultimul cârnăcior. Ascult oarecum amuzat în timp ce citesc un articol despre rata de eșec a băncilor locale, din ediția de duminică a ziarului *The Seattle Times*.

Mia chiuie și-și revendică locul la masă, cu laptopul în mână.

— Uită-te la asta. E un articol de scandal pe site-ul *Seattle Nooz* despre tine, Christian, și despre faptul că te-ai logodit.

— Deja? spune mama, surprinsă.

Idioții ăștia nu au altceva mai bun de făcut?

Mia citește articolul cu voce tare.

— „Se zvonește pe la noi, pe la *Nooz*, că burlacul cel mai râvnit din Seattle, *acel* Christian Grey, a cedat în cele din urmă și se aud clopote de nuntă.“

Îi arunc o privire Anei, care pălește imediat, uitându-se ba la Mia, ba la mine.

— „Dar cine e supernorocoasa doamnă?“ continuă Mia. „*Nooz* încearcă să afle. Facem pariu că a primit deja un contract prenuptial dat dracului.“

Mia începe să chicotească.

Mă uit urât la ea. *Taci dracului, Mia.*

Se oprește și strânge din buze. O ignor pe ea și toate privirile neliniștite schimbate în jurul mesei. Mă uit spre Ana, care se albește și mai tare la față.

— Nu, șoptesc eu, încercând s-o liniștesc.

— Christian, spune tata.

— Nu reiau discuția aceasta din nou, mă răstesc la el.

Dă să spună ceva.

— Fără contract prenuptial! mă răstesc cu atâta vehemență, încât tata închide gura și nu mai zice nimic.

Ține-ți gura, Carrick!

Iau din nou ziarul. Mă trezesc citind încontinuu aceeași frază în timp ce spumeg de nervi.

— Christian, murmură Ana, voi semna tot ceea ce doriți tu și domnul Grey.

Ridic privirea și observ că se uită la mine, cu niște lacrimi neplânse ce i se reflectă în ochi.

Ana. Oprește-te.

— Nu! exclam, implorând-o să lase baltă acest subiect.

— E pentru protecția ta.

— Christian, Ana.../ Cred că ar trebui să discutați despre asta între patru ochi, ne dojenește Grace, încruntându-se spre Carrick și Mia.

— Ana, nu e vorba despre tine, mormăie tata. Și, te rog, spune-mi Carrick.

Nu încerca s-o dregi și s-o împaci acum pe Ana. Fierb în mine. Brusca lumea se agită. Kate și Mia se ridică și curăță masa, iar Elliot își înfige furculița în ultimul cârnăcior rămas.

— Cârnații sunt categoric preferații mei, zice el cu o bucurie forțată.

Ana își privește propriile mâini. Pare descumpănită.

Iisuse. Tată. Uite ce-ai făcut.

Mă duc și-i iau mâinile într-ale mele. Șoptesc ca să mă audă numai ea:

— Încetează. Ignoră-l pe tata. E supărat rău din cauza Elenei. Eu sunt ținta tuturor acestor săgeți. Mi-aș dori ca mama să-și fi ținut gura.

— Tatăl tău are dreptate, Christian. Ești foarte bogat, iar eu nu aduc nimic în căsnicia noastră, în afara împrumuturilor mele pentru facultate.

Iubito, vreau să fi a mea oricum ai fi. Știi bine asta!

— Anastasia, dacă mă părăsești, poți oricum să iei totul. M-ai mai părăsit o dată. Știu cum e.

— Atunci era altceva, mormăie, încruntându-se din nou. Și poate o să vrei să mă părăsești tu.

Acum e de-a dreptul caraghioasă.

— Christian, știi că e posibil să fac ceva extrem de stupid — și tu...

Se oprește.

Ana, cred că așa ceva e aproape imposibil.

— Oprește-te. Oprește-te imediat. Am încheiat acest subiect. Nu mai discutăm despre asta. Niciun contract prenuptial. Nici acum, nici altă dată.

Scormonesc prin gânduri, încercând să găsesc un subiect care să-mi ofere un teren sigur și iată că-mi vine. Mă întorc spre Grace, care-și frânge mâinile și se uită neliniștită la mine, și întreb:

— Mamă, putem să ținem nunta aici?

Expresia ei se transformă, din panică, în bucurie și recunoștință.

— Dragul meu, ar fi nemaipomenit, spune ea și adaugă apoi: Nu vreți o nuntă la biserică?

Îi arunc o privire piezișă, iar ea capitulează imediat.

— Ne-ar plăcea la nebunie să fim gazdele nunții voastre. Nu-i așa, Cary?

— Da. Da, desigur.

Tata zâmbește cu bonomie spre mine și spre Ana, dar nu mă pot uita la el.

— V-ați gândit la o dată anume? întreabă Grace.

— De-acum peste patru săptămâni.

— Christian, nu e suficient timp!

— E timp berechet.

— Am nevoie de cel puțin opt săptămâni!

— Mamă, te rog.

— Șase? ne imploră ea.

— Ar fi minunat. Mulțumim, doamnă Grey, se bagă Ana și-mi aruncă o privire amenințătoare, neîndrăznind s-o contrazic.

— Atunci șase săptămâni, zic eu. Mulțumim, mamă.